

Demokratikus oximoron

2012 március 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

A valaha vörös, ma már zöld és ?szül? Monsieur Cohn-Bendit már-már aggodalmat kelt?en vörösöd? arccal (a képerny?n keresztül becsült vérnyomás: 180/115) és fékezhetetlen dühvel ostorozott minket és az Orbán-kormányt az EU parlament azon ülésen, ahol a miniszterelnökünk maga ült a vádlottak padján.

Állítása szerint csorbítjuk, s?t megtagadjuk a demokráciát.

Az EU demokráciáját például, ahol nem mellékesen a tagállamok durván 25 százaléka királyság vagy hercegség. Szerinte nem vagyunk demokraták, legalábbis mióta a Fidesz–KDNP kormányozza az országot.

A parlamenti ülést egyenes adásban figyelve eszembe jutott a rendszerváltás idején oly sokat hangoztatott szlogen: tanulnunk kell a demokráciát. Feltehet?en a Nyugattól. A cohn-bendites ülés óta (ami engem inkább emlékeztetett valamiféle harcos nagygy?lésre a hatvanas évekb?l, mint egy parlamenti vitára) egyre er?södik bennem a gyanú, hogy nem feltétlenül volt okos ez a tanács, mármint, hogy nekünk kell tanulni a demokráciát. Ugyanis kissé megütköztem az ominózus EU-parlament ülésén elhangzottakon.

Azon például, hogy nem hallhattunk Cohn-Benditt?l semmiféle konkrétumot az általa felhozott b?neinkkel kapcsolatosan, na meg, hogy a képvisel? urak úgy mondták a magukét, hogy még véletlenül sem figyeltek oda az el?ttük felszólaló szavaira, vagy hogy a vádlók közül jól láthatóan senkit nem érdekelt miniszterelnökünk válasza a vádakra. Az egyenes adás vége felé pedig már-már felkiáltottam: hiszen ez egy gittegylet!

Aztán – hála a médiának – kezdett tisztulni a kép, kiderült, hogy nem demokratikus egy demokratikusan megválasztott országgy?lésnek megszabni a nyugdíjkorhatárt vagy egy közhivatalnok fizetését; még akkor sem, ha a kérdéses fizetést a választópolgárok fizetik adóikból. Megtanultam azt is, hogy demokráciában a Magyar Nemzeti Bank elnöke nem eskethet? fel a demokratikusan választott Országgy?lés által meghatározott módon, szolgálatra az ország érdekében. Na meg azt, hogy a választott kormány nem jelölhet senkit az MNB vezet?i, ellen?rz?i közé.

Lényegében azt kellett megtanulnom az EU-demokráciáról, hogy a választott Országgy?lés és kormány az ország bizonyos dolgaiba nem szólhat bele. Tudom, tudom: Lisszaboni Szerz?dés. De van ám egy ENSZ-alapokmány is a nemzetek és országok önrendelkezésér?l.

Nos, ha most valaki hajlandó (vagy veszi a bátorságot) elgondolkodni az EU-demokrácia mibenlétén, könnyen arra a következtetésre juthat, hogy ez az egész tán nem szól másról, mint pénzr?l.

Az MNB január elején közzétett adatai alapján hazánk devizatartaléka 37 775 milliárd euró. A Magyar Nemzeti

Bank adatai szerint ugyanakkor a nemzetgazdaság nettó adósságállománya szeptemberben 49,5 milliárd eurót tett ki. Persze, ennek a számpárnak csak akkor van jelent?sége, ha ez a tartalék a miénk, ha Magyarországé, ha a magyar népé. Ha példának okáért a Deutsche Banké, a dolognak nincs jelent?sége.

Szeretem az oximoronokat. Szellemesek, bár néha elszomorítóak. Hogy mi az oximoron? Egymásnak ellentmondó fogalmak egy fogalommá összegyúrva. Néhány példa: francia dezodor, Jó reggelt!, békehadtest (régebben békeharc), új klasszikus, üzleti etika, jövedelemadó, hatékony bürokrácia, rossz egészség, politikai korrektség, funkcionális analfabéta, száraz bor, kegyes halál, szent háború, stb… És most bátorkodom idesorolni egy újabbat: EU-demokrácia.

Mészáros G. László - demokrata.hu

Ajánló